

عنوان مقاله:

بررسی ارگونومیکی وضعیت بدن حین انجام کار و عوامل مرتبط با آن در پرستاران بخش های مراقبت ویژه مراکز آموزشی درمانی شهر رشت

محل انتشار:

هفتمین همایش سراسری بهداشت حرفه ای (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم خوشبخت پیشخانی - کارشناس ارشد آموزش پرستاری (گرایش داخلی- جراحی)، مدیر پژوهشی مرکز تحقیق

مزگان بقایی - عضو هیئت علمی گروه داخلی- جراحی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

فریده هاساواری - عضو هیئت علمی گروه داخلی- جراحی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

احسان کاظم نژاد لیلی - عضو هیئت علمی گروه آمار حیاتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

خلاصه مقاله:

اختلالات عضلانی-اسکلتی ناشی از کار به ویژه در مشاغل مثل پرستاری که با فعالیتهای چون تغییر وضعیت بیماران همراه است، دارای شیوع بالایی بوده و توجه متخصصان بهداشت حرفه ای را به لزوم کاربرد علم ارگونومیک و شناسایی عوامل مرتبط با آن جلب نموده است. مطالعه حاضر با هدف تعیین ارگونومیک وضعیت بدن حین انجام کار تغییر وضعیت بیماران توسط پرستاران و عوامل مرتبط با آن در بخشهای مراقبت ویژه انجام گرفته است. در این مطالعه توصیفی- تحلیلی، مقطعی 91 پرستار شاغل در بخشهای مراقبت ویژه 4 مرکز آموزشی درمانی شهر رشت به روش سرشماری انتخاب و با استفاده از ابزاری 4 بخش شامل پرسشنامه مرتبط با عوامل فردی، دانش، عوامل محیطی مرتبط با ارگونومی حین کار تغییر وضعیت و ابزار REBA بررسی شدند. داده ها با استفاده از آزمون های توصیفی و استنباطی (کای دو، فیشر، من ویتنی یو و رگرسیون لجستیک، مدل GEE) در نسخه SPSS16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج این مطالعه نشان دادند که نمره کسب شده اکثریت (77/7%) واحدهای مورد پژوهش، در مقیاس ابزار ربا، در محدوده 4-7 بود که تراز خطر متوسط و نیاز ضروری به تغییر وضعیت را نشان می دهدو تنها 19/4 درصد از واحدهای مورد پژوهش دارای ارگونومیک مطلوب در حین کار تغییر وضعیت بیماران بودند که به سمت پرستار ($p < 0/007$) دارای ارتباط معنی دار بوده است. البته تحت لجستیک رگرسیون به روش GEE، سابقه کار در بخش ویژه ($p < 0/0001$)، شاخص توده بدنی 20-25 ($p < 0/0001$) و تجرد ($p < 0/0001$) دارای ارتباط معین داری با وضعیت ارگونومیک بدن حین انجام کار واحدهای مورد پژوهش بوده اند. نزدیک به نیمی از واحدهای مورد پژوهش (49/4%) از میزان آگاهی متوسطی در زمینه علم ارگونومیک در ارتباط وضعیت بیماران برخوردار بودند. در این میان گروه ضعیفاز نظر سطح آگاهی، 2/29 بار شانس ارگونومیک نامطلوبتری نسبت به گروه رفرنس (خوب) داشتند بیشترین درصد واحدهای مورد پژوهش (45/1%) به شرایط محیط کار امتیاز 7 از کل نمره 8 ($7/06 \pm 0/5$) داده بودند و در کل محیط کار در این پژوهش در حد مطلوب ارزیابی شد. هر چند بر اساس مدل GEE، در بخش محیط کاری، عوامل قابل تنظیم نبودن ارتفاع تخت (4/156 بار) و قابل تنظیم نبودن قسمت ای مختلف تخت (1/958 بار) با افزایش وضعیت نامطلوب ارگونومیک مرتبط بودند. با توجه به یافته های این تحقیق، ضرورت توجه بیشتر به ارگونومی حین کار و برنامه ریزی مناسب جهت ارتقای آن از طریق کنترل عوامل مرتبط با آن به ویژه دانش کم نمونه ها بر جسته می شود.

کلمات کلیدی:

مهندسی محیط کار انسان (ارگونومی)، وضعیت بدن، پرستار، بخش مراقبت ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195077>

